

## Arrest

nr. 324 617 van 4 april 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE &  
H. BOURRY  
Steenakker 28  
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens je verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit en ben je een Pashtoen afkomstig uit Pashad (district Sirkani, provincie Kunar). Je vader kweekte tarwe en maïs en had ook twee jaar lang een voedingswinkel in het dorp. Ongeveer twee jaar voor de machtsovername besloot je vader om aan te sluiten bij de arbaki's (lokale politie) om het dorp te verdedigen tegen de taliban. Vier of vijf maanden voor je vertrek ging je 's namiddags de koeien ophalen in de bergen boven het dorp, toen je je dorpsgenoot qari M. (...) zag praten met de taliban. Hij nam je apart en zei dat hij je niet in leven zou laten als je tegen iemand zou vertellen dat je hem samen met de taliban had gezien (NPO, p. 9). Die avond vertelde je het tegen je vader, de volgende dag arresteerde je vader qari M. (...) samen met zijn collega's uit de controlepost. De zonen van qari M. (...) bedreigden je regelmatig in het dorp. Ze zeiden dat het jouw schuld was dat hun vader gearresteerd was en dat hun tijd nog zou komen. Toen de provincie Kunar in handen van de taliban viel, vluchtten jij en je vader weg uit Afghanistan. Jullie bleven een jaar en vijf maanden in Iran. Toen bleek dat de*

taliban hun macht niet snel opnieuw zouden verliezen, reisden jullie verder. Aan de Iraans-Turkse grens raakte je je vader kwijt. Je reisde in je eentje over land verder naar België, waar je op 20 november 2023 internationale bescherming aanvraagde. Qari M. (...) werd vrijgelaten na de machtsovername en werkt nu voor de taliban in de controlepost in je dorp. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je dat de taliban je zullen doden. Ter staving van je identiteit en je verzoek legde je volgende documenten neer: een kopie van je taskara (Afghaans identiteitsdocument); een kopie van de badge van je vader bij de ALP (vervaldatum 1397/10/3, i.e. 24 december 2018); een kopie van de bankkaart van je vader; een kopie van een trainingscertificaat van je vader bij de ALP (niet gedateerd); een kopie van een trainingscertificaat van je vader (opleiding van 26/8/1397 tot 7/9/1397, i.e. 17 tot 28 november 2018); twee foto's van je vader terwijl hij in een veld staat met een geweer en twee foto's waar je vader samen met jou op te zien is.

#### B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Aan jouw asielrelaas kan geen geloof gehecht worden omwille van onderstaande redenen:

Het is niet geloofwaardig dat je vader in Afghanistan voor de ALP (Afghaanse lokale politie) werkte:

- Je bleek amper iets te weten over het werk van je vader bij de ALP. Ondanks het feit dat je herhaaldelijk de kans werd geboden om hierover te vertellen, bleven je verklaringen vaag en weinig doorleefd. Gevraagd wat hij bij de ALP moest doen, kwam je niet verder dan dat hij zijn dorp moest beschermen tegen de taliban (NPO, p. 5). Je vader vertelde nooit over wat hij moest doen of wat hij op zijn werk had meegemaakt (NPO, p. 5). Je kon ook geen concrete details vertellen over de gevechten tussen ALP en de taliban, behalve dat die vaak plaatsvonden. Gezien je jonge leeftijd kan van jou geen gedetailleerde kennis verwacht worden over deze zaken. Niettemin is je totale onwetendheid opvallend. Dat je vader je nooit iets over zijn werk vertelde, volstaat niet om je onwetendheid te verklaren (NPO, p. 6). Gezien het belang van je vaders werk bij de ALP voor je asielaanvraag, kan verwacht worden dat je je hierover zou geïnformeerd hebben bij je moeder, met wie je nog contact onderhoudt in Afghanistan. Je tegenwerping dat zonen niets aan hun vaders mogen vragen in Afghanistan en vrouwen al zeker niet, doet daaraan geen afbreuk (NPO, p. 15).
- Je legde weinig plausibele verklaringen af over de impact van het werk van je vader bij de ALP op jullie gezinsleven. Hiernaar gevraagd, zei je dat jullie financiële situatie dankzij de job van je vader dankzij zijn job bij de ALP drastisch verbeterde en dat jullie plots een motorfiets en een auto konden kopen (NPO, p. 4). Het is niet geloofwaardig dat je vaders werk bij de ALP zo'n groot financieel voordeel zou opgeleverd hebben voor jullie familie.
- Je legde herhaaldelijk incoherente verklaringen af over de periode waarin je vader voor de ALP werkte. Zo stelde je bij de Dienst Vreemdelingenzaken toen gevraagd werd naar het werk van je vader in eerste instantie enkel dat je vader een winkel had, zonder iets over de ALP te vermelden (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 21 februari 2021, vraag 12 en 16). Pas wanneer je gevraagd werd naar je vrees bij terugkeer, verklaarde je dat je vader bij de ALP werkte (DVZ, vragenlijst CGVS, d.d. 21 februari 2024, vraag 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde je in eerste instantie dat je vader twee jaar voor je vertrek een winkel in voedingswaren opende en dat je hem soms hielp in die winkel (NPO, p. 3). Toen je er door de protection officer op gewezen werd dat dit niet compatibel was met je stelling dat je vader in de laatste twee jaar voor de machtsovername voor het de ALP werkte, paste je plots je verklaringen aan. Ditmaal stelde je plots dat je vader vier jaar voor de machtsovername een winkel opende en deze winkel twee jaar voor de machtsovername terug sloot om bij de ALP te gaan (NPO, p. 4). Je steeds wisselende en onderling incoherente verklaringen over de job van je vader in de laatste twee jaar voor je vertrek ondermijnen je geloofwaardigheid.

Het is niet geloofwaardig dat je in Afghanistan bedreigd werd door qari M. (...):

- Doordat het niet geloofwaardig is dat je vader bij de ALP werkte, is het ook niet geloofwaardig dat qari M. (...) gearresteerd werd nadat je hem bij je vader verklikte.
- Je legde weinig plausibele verklaringen af over de omstandigheden van je ontmoeting met qari M. (...). Zostelde je dat je hem in de bergen zag overleggen met de taliban toen je de koeien ging ophalen (NPO, p. 6). Tijdens je eerdere verklaringen had je nochtans nergens verteld dat koeien ophalen tot je dagelijkse bezigheden behoorde. Gevraagd wat je in Afghanistan nog deed behalve naar school gaan, antwoordde je

enkel dat je in de velden werkte, cricket speelde en je vader hielp in de winkel (NPO, p. 3). Je uitleg dat de protection officer enkel gevraagd had wat je na school deed, komt niet overtuigend over (NPO, p. 8). Je stelde daarnaast ook dat je de taliban herkende aan hun wapens, hun grijze kleren en hun lange sjaals (NPO, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat de taliban met een dorpeling die stiekem informatie aan hen doorspeelde zouden afspreken in dergelijke opvallende kledij. Evenmin is het geloofwaardig dat qari M. (...), die wist wie jij was en dat je vader bij de ALP werkte, de samenwerking met de taliban zou toegeven door je bij zich te roepen en je te bedreigen.

- Je legde incoherente verklaringen af over de manier waarop qari M. (...) gearresteerd werd. Bij de DVZ stelde je dat hij enkele dagen nadat je hem met de taliban gezien had gearresteerd werd door collega's van je vader (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het CGVS zei je dat hij de dag nadien al gearresteerd werd en dat je vader zelf ook bij die arrestatie aanwezig was (NPO, p. 11). Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid zei je dat de tolk bij de DVZ zich waarschijnlijk vergist had, wat niet geloofwaardig overkomt. Je verklaringen bij de DVZ werden na afloop immers aan je voorgelezen. Ook bij het begin van je persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd je nog gevraagd of er fouten genoteerd waren bij de DVZ, waarop je antwoordde dat dit niet het geval was. De enige vergissing was dat bij de DVZ genoteerd was dat de zoon van qari M. (...) A. (...) heette, terwijl je M. (...) gezegd had (NPO, p. 3).

Het is niet geloofwaardig dat de taliban naar je op zoek zijn in Afghanistan:

- Doordat het niet geloofwaardig is dat (i) je vader bij de ALP werkte en (ii) qari M. (...) door jouw schuld gearresteerd werd, is het ook niet geloofwaardig dat de taliban om die redenen naar jou op zoek zouden zijn.

- Uit de beschikbare informatie ([https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), [https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en <https://europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Familieleden van personen met bepaalde profielen kunnen in sommige gevallen te maken krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalde echter geen dergelijke geloofwaardige zaken aan.

- Je legde incoherente verklaringen af over de manier waarop de zonen van qari M. (...) je bedreigden. Bijde DVZ verklaarde je dat ze je bedreigden op weg naar school (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde je echter dat je na de arrestatie van qari M. (...) niet meer naar school ging (NPO, p. 12). Hierop gewezen, ontkende je dat je bij de DVZ gezegd zou hebben dat ze je bedreigden op weg naar school (NPO, p. 12). Het louter ontkennen van één versie van de feiten volstaat echter niet om te verklaren waarom je hierover incoherente verklaringen aflegde. Dit geldt des te meer daar je je verklaringen bij de DVZ had nagelezen voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en hier geen fouten in gevonden had (cf. supra).

- Je legde zeer vage en weinig doorleefde verklaringen af over de gebeurtenissen nadat jij en je vader het dorp verlaten hadden. Je stelde dat je broers twee of drie keer geslagen werden, maar je kon niet zeggen hoe dat juist gebeurde omdat je moeder je niet verdrietig wilt maken door erover te vertellen (NPO, p. 12). Daarnaast getuigt het ook niet van een concrete vrees voor de taliban dat je moeder met je broers in hetzelfde dorp bleef wonen en niet verhuisde naar een van je ooms die elders wonen (NPO, p. 13).

De documenten die je neerlegde zijn niet van die aard dat bovenstaande argumenten erdoor in een ander daglicht komen te staan:

- Je taskara vormt louter een aanwijzing van je identiteit en nationaliteit.

- De documenten van je vader uit zijn tijd bij de ALP zijn slechts kopies en kaderen bovendien in een ongeloofwaardig relaas, waardoor de bewijswaarde ervan beperkt is. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf))).

- De foto's van je vader terwijl hij in een veld staat met een geweer zijn privéfoto's die mogelijk geënceneerd kunnen zijn en dus een beperkte bewijswaarde hebben. Daarbij is het opvallend dat je vader op deze foto's nergens met andere leden van de ALP te zien is. De foto waar je zelf samen met je vader op staat is louter een familiefoto en bewijst niet dat je vader bij de ALP werkte. Evenmin kan uit deze documenten worden afgeleid dat de taliban in Afghanistan naar jou en je vader op zoek zouden zijn.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus jou niet kan toegekend worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als

de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de

conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haalt je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je in Afghanistan naar school ging (NPO, p. 3). Bovendien blij je afkomstig te zijn uit de provincie Kunar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn. Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Je hebt ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Je voogd merkte verder nog op dat je zeer vastberaden bent, dat je heel snel studeert, dat je al goed Nederlands kent en dat je van alle leerkrachten complimenten krijgt over je studiehouding (NPO, p. 16). Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je hebt niet aannemelijk gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt vooraf om door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) te worden gehoord. Tijdens dit gehoor wenst hij de onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige gehoren gerezen zouden zijn recht te zetten. Hij heeft de indruk dat hij mis begrepen is geweest.

2.2. Verzoeker voert, in wat zich aandient als een enig middel, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. In dit kader stelt hij onder meer dat hij aan de bewijslast heeft voldaan en volhardt erin dat hij de waarheid heeft verteld.

Verzoeker voert vervolgens aan dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn jonge leeftijd. Hij wijst in dit kader op een arrest van de RvV.

Vervolgens geeft verzoeker aan:

"Verzoeker verliet Afghanistan toen hij nog minderjarig was. Niettemin verwacht verwerende partij dat verzoeker zich dient te gedragen, te handelen en te reageren als een volwassene. Dat verzoeker in deze eerder op een naïeve wijze is te werk gegaan, kan hem gelet op zijn jonge leeftijd niet ten kwade worden

geduid. Verzoeker erkent dat hij niet altijd gedetailleerde informatie kan geven. Verzoeker kan enkel maar herhalen dat hij verteld heeft wat hij wist. Verzoeker kan enkel maar mededelen wat hij vaak – uit tweede hand – heeft vernomen.

Verwerende partij doet uitschijnen alsof verzoeker zelf de beslissing zou genomen hebben om Afghanistan te verlaten. Het moge duidelijk zijn dat de familie van verzoeker de risico-analyse heeft gemaakt voor verzoeker en voor hem beslist heeft dat verzoeker samen met hem Afghanistan moest verlaten. Een minderjarige kan deze beslissing niet nemen. Een minderjarige heeft hier de middelen niet eens voor.

Verzoeker zal de nodige inspanningen leveren om bijkomende documenten mbt zijn vrees te bekomen. Verzoeker zal proberen naar aanleiding van de negatieve beslissing van verwerende partij onmiddellijk de nodige contacten te leggen om bijkomende stukken te bekomen. Van zodra verzoeker deze in zijn bezit zou hebben, zal verzoeker niet nalaten deze aan Uw Raad over te maken.

(...) Verzoeker wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoeker weinig aannemelijk zou zijn. Verzoeker wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielrelaas raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaasgeloof te hechten

Verzoeker wijst erop dat verwerende partij zelf veel eigen interpretaties van de feiten maakt, zonder dat deze interpretaties gesteund zijn op objectieve informatie. Evenmin kan zomaar gesteld worden dat aan de interpretaties van verwerende partij meer waarde kan worden gehecht dan aan de uitleg die door verzoeker werd gegeven.

(...) Verzoeker is de mening toegedaan, dat hij in weerwil tot de beslissing van het Commissaris –Generaal wel in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut. Verzoeker is dan ook de mening toegedaan dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.”

Verzoeker vestigt voorts de aandacht op het feit dat hij een risicoprofiel heeft. Hij haalt aan dat zijn vader voorheen werkte voor de Afghaanse lokale politie (ALP) en wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie. Verzoeker doet gelden:

“Verzoeker vreest de taliban. Er wordt hem dus een gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van religie toegeschreven, hetgeen volgens artikel 48/3, §5 Vw. volstaat voor een gegronde vrees voor vervolging

Er kan geen bescherming van de Afghaanse staat worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §2 Vw. Er is immers geen doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen. De taliban kan niet worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van bestraffingen binnen het justitie mechanismen van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdende met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel geconcludeerd worden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet op. In de “Country Guidance Afghanistan” van EUAA van april 2022 wordt bovendien terecht geconcludeerd dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is.

Er kan niet ontkend worden dat verzoeker een risicoprofiel heeft.”

Verder voert verzoeker aan:

“Verzoeker dient beschouwd te worden als behorende tot de groep van jonge ‘verwesterde’ Afghanen, op zich een specifieke sociale groep die een grond vormt tot vervolging door de Taliban en binnen de gemeenschap (artikel 48/3, §4, d) Vw.).”

Verzoeker voert in dit kader een betoog, aan de hand van landeninformatie en rechtspraak, omtrent het risico om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden geviséerd of vervolgd omwille van een verblijf in Europa en (gepercipieerde) verwestering. Met betrekking tot zijn persoonlijke omstandigheden, voert verzoeker daarbij aan:

“Er kan niet voorbijgegaan worden aan het feit dat verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongeren die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa heeft doorgebracht. Zijn jonge leeftijd, maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat kan worden aangenomen dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum, ..., onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt dat hij, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niets bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk

*werden verstrengd. Dit brengt het risico mee dat hij onder aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er kan in deze niet voorbijgegaan worden aan de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten thans uitgevaardigd zijn.*

*Gelet op zijn jonge leeftijd, het gegeven dat verzoeker uit een ruraal en conservatief milieu in de provincie KUNAR afkomstig is, is het duidelijk dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt.*

*Tevens dient rekening gehouden te worden met de onduidelijkheid op heden wat betreft de perceptie en de potentiële behandeling van de personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben.*

*Ook dient het hoger belang van het kind te primeren.”*

Verzoeker doet in dit kader een uiteenzetting omtrent het hoger belang van het kind. Daarbij wijst hij onder meer op artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest), een artikel en een overweging uit de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011. Vervolgens geeft hij aan:

*“Verwerende partij heeft kennis van het feit dat de moeder van verzoeker nog in Afghanistan verblijft, de vader van verzoeker is op heden spoorloos.*

*Zelfs indien aangenomen wordt dat het gezin van moeder als het gezin van verzoeker dient te worden beschouwd, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker in casu zwaarder doorwegen.*

*Tenslotte vreest verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan door de Taliban te zullen worden geïdentificeerd als afgewezen verzoeker om internationale bescherming die in Europa om bescherming heeft verzocht en om die reden zou riskeren aan ondervraging, mishandeling, detentie, foltering door de Taliban te worden blootgesteld.*

*Of hij daadwerkelijk veranderd is op een manier die fundamenteel is voor zijn identiteit is iets dat niet op het eerste zicht merkbaar zal zijn en waar hij op korte termijn, bij de binnenkomst langs de luchthaven en aan de checkpoints normaliter geen aandacht van de Taliban zal trekken.*

*Hoe hij eruit ziet, hoe hij zich gedraagt, het feit dat hij toekomt op de luchthaven vanuit Europa, dat hij Europese documenten heeft, dat hij Europese contactinformatie op zijn smartphone heeft, dat hij met documenten reist die zijn afgegeven door de Belgische ambassade in België, dat zijn lange afwezigheid en terugkomst wordt opgemerkt en doorgegeven in het dorp, et cetera, zullen wél tot negatieve aandacht van de Taliban leiden.*

*De vraag is niet of verzoeker dermate verwesterd is dat hij deel zou uitmaken van een bepaalde sociale groep. De vraag was en is of de Taliban zullen te weten komen dat verzoeker jaren in Europa verbleven heeft en er bescherming tegen de Taliban heeft gevraagd en of dit aanleiding zal geven tot ondervraging, mishandeling en een risico op foltering.”*

Verzoeker stelt in hoofdorde dat de vluchtelingenstatus moet worden toegekend en dat hem minstens het voordeel van de twijfel moet worden verleend.

In ondergeschikte orde, voert verzoeker aan dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Verzoeker wijst in dit kader op (informatie over) de machtsovername door de taliban, de problematische veiligheidssituatie en humanitaire situatie en het leven onder het talibanregime in Afghanistan (verzoekschrift, p.19-24) en betoogt:

*“De situatie is zonder twijfel bijzonder ernstig. Deze informatie toont aan dat de dreiging in Afghanistan op heden zeer significant is. De veiligheid van de burgers kan aldus niet gegarandeerd worden. Bijgevolg is het terugsturen van verzoeker naar Afghanistan volledig onaanvaardbaar en een schending van art. 3 E.V.R.M. zijn”.*

Verzoeker tracht vervolgens aan te tonen, aan de hand van algemene landeninformatie, dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), en dit omdat de gehele provincie Kunar als gevaarlijk moet worden beschouwd (verzoekschrift, p.24-28). In dit kader benadrukt hij onder meer dat er geen twijfels bestaan over zijn herkomst en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker vervolgt:

*“De verwijdering van een vreemdeling door een contracterende staat kan, in voorkomend geval, een probleem opleveren in het licht van art. 3 E.V.R.M. wanneer er ernstige en bewezen redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien men hem uitwijst naar het land van bestemming, er een daadwerkelijk risico loopt om te worden onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De bescherming die in dit opzicht wordt verzekerd door art. 3 E.V.R.M. is ruimer dan die welke wordt voorzien door het Internationaal Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. De door art. 3 E.V.R.M. geboden bescherming heeft ook een absoluut karakter en lijdt geen enkele uitzondering. ((...))*

*Verzoeker wijst erop dat hij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Het recht op een menswaardig bestaan wordt verzekerd in artikel 3 van het EVRM. Dit recht*

kan ingeroepen worden wanneer de asielprocedure nog hangende is op het moment van de behandeling van huidige regularisatie aanvraag. Maar ook wanneer de asielprocedure negatief zou beoordeeld worden, kan verzoeker nog steunen op artikel 3 EVRM om zijn buitengewone omstandigheden te funderen. Indien verzoeker geen verblijfsstatuut zou verkrijgen en een repatriëring naar herkomstland het gevolg zou zijn, moet gegarandeerd worden dat de ontvangende staat effectief en in praktijk in staat zal zijn verzoeker te beschermen tegen het risico op een onmenswaardig bestaan, wetende dat er geen overname overeenkomst bestaat tussen de landen in kwestie (België en Afghanistan)."

Verzoeker herhaalt een jonge Afghaanse man te zijn die duidelijk verwesterd is. Hij stelt risico te lopen te worden ingelijfd bij gewapende bendes en aanzien te worden als afvallige van zijn geloof.

Verzoeker doet verder een algemeen en theoretisch betoog omtrent de voorwaarden onder dewelke precaire sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden volgens hem kunnen leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming. Hij tracht aan de hand van rechtspraak van het EHRM en de RvV en een bijdrage van Vluchtelingenwerk aan te tonen dat niet kan worden uitgesloten dat de huidige humanitaire en sociaaleconomische situatie in Afghanistan te wijten is aan doelbewuste handelingen van ten minste één actor, met name de taliban.

*"Bijgevolg is het gerechtvaardigd om subsidiaire bescherming te verlenen in gevallen waarin het vaststaat dat:*

- *een persoon de Afghaanse nationaliteit heeft en*
  - *dat die bij een terugkeer naar Afghanistan risico loopt op onmenselijke of vernederende behandelingen omwille van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan (...)*
- Verzoeker voldoet dan ook aan deze voorwaarde."*

*"In elk geval kan, tegenover het risico op het verlies van een menswaardig bestaan bij het niet toekennen van een verblijfsstatuut, huidig bestaan van verzoeker gespiegeld worden. Momenteel heeft verzoeker op zelfstandige wijze een stabiel bestaan uitgebouwd en draagt hij positief draagt aan onze samenleving."*

*"Indien verzoeker teruggewezen zou worden naar Afghanistan, zal dit tevens een zodanige psychologische ontreddeering teweegbrengen bij hem. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is."*

Verzoeker wijst op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en rechtspraak van het HvJ en voert aan:

*"Wat de eerste hypothese betreft, dient op heden vastgesteld te worden dat door de loutere aanwezigheid van verzoeker in Afghanistan in het algemeen en in zijn district in het bijzonder, verzoeker reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging loopt. Verzoeker verwijst naar de hoger geciteerde rapporten.*

*(...)*

*Wat betreft de persoonlijk omstandigheden blijkt dat de verzoekende partij afkomstig is uit Sirkani, betreft op heden betwist gebied.*

*Tevens heeft verzoeker partij slechts een beperkte scholing gekregen en is hij reeds meerdere jaren geleden uit Afghanistan vertrokken.*

*Het administratief dossier bevat geen elementen die aan te tonen dat de verzoekende partij over voldoende maturiteit beschikt om ook bij een terugkeer naar Afghanistan de gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten om zo zijn dorp van herkomst te bereiken en zijn familie die aldaar verblijft. Evenmin toont de verwerende partij dit aan.*

*Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de verzoekende partij gelet op de bovenvermelde beschreven veiligheidssituatie, zijn langdurig verblijf in het buitenland, zijn psychische problemen en zijn beperkte scholing een groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit haar regio van herkomst.*

*Bovenstaande vaststellingen betreffen persoonlijke omstandigheden die kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren die, tezamen genomen, maken dat de verzoekende partij een kwetsbaar profiel heeft. Gelet op de nog steeds precaire, complexe en ernstige situatie in Sirkani, leidt dit kwetsbaar profiel ertoe dat de verzoeker in vergelijking met andere burgers op weg naar Sirkani, over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Deze persoonlijke omstandigheden hebben tot gevolg dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon ten gevolge van het willekeurig geweld.*

*Gelet op de bovenvermelde persoonlijke omstandigheden van verzoeker en mede in acht genomen de mate van het willekeurig geweld dat volgens de landeninformatie van de verwerende partij nog steeds aanwezig is, is verzoeker van oordeel dat hij in geval van terugkeer naar daar een reëel risico loopt ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet."*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*"2. Alvorens te beslissen, akte te verlenen van het feit dat verzoeker wenst te worden gehoord op nader te bepalen dag en uur.*

3. De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

4. Derhalve de vordering in kosteloze rechtspleging ontvankelijk en gegrond te verklaren;

5. Te oordelen dat verzoeker aantoonbaar dat hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit, godsdienst, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en bijgevolg aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling te erkennen.

6. Ondergeschiedt te oordelen dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 in geval van terugkeer naar Afghanistan en bijgevolg te stellen dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire beschermingsstatus.

7. Uiterst ondergeschiedt, zo de Raad voor Vreemdelingenbetwisting niet kan beslissen op basis van het dossier, de beslissing van het Commissariaat –Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 14.06.2024 vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat –Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder brengt bij aanvullende nota van 4 maart 2025 algemene landeninformatie bij.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord om “de onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige gehoren zouden gerezen zijn recht te zetten” en omdat hij “de indruk” zou hebben “dat hij misbegrepen is geworden”, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen, de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten aanbrengen en de beweerdde misverstanden kunnen en moeten rechtzetten. In dit kader kan hij bezwaarlijk volstaan met de voormelde, blote, algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte beweringen dat er “naar aanleiding van de vorige gehoren” onduidelijkheden “zouden gerezen zijn” en dat hij de indruk zou hebben mis begrepen te zijn geweest.

4.2. In zoverre verzoeker daarnaast aanvoert dat een “verwijdering”, “repatriëring” of “terugkeer” naar Afghanistan in zijn hoofd zou leiden tot een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM en waar verzoeker in dit kader aangeeft dat de schending van dit artikel kan worden ingeroepen “op het moment van de behandeling van huidige regularisatie aanvraag” en “om zijn buitengewone omstandigheden te funderen”, dient voorts te worden opgemerkt dat de Raad te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, geen uitspraak doet over een verblijfsstatus en zich ook niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM, artikel dat inhoudelijk volledig in lijn ligt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.3. Ook verzoekers volgende betoog is *in casu* en in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen verder niet dienstig:

“In elk geval kan, tegenover het risico op het verlies van een menswaardig bestaan bij het niet toekennen van een verblijfsstatuut, huidig bestaan van verzoeker gespiegeld worden. Momenteel heeft verzoeker op zelfstandige wijze een stabiel bestaan uitgebouwd en draagt hij positief draagt aan onze samenleving.”

Dient immers te worden herhaald dat de Raad zich te dezen niet uitspreekt over een verblijfsstatus of een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verzoekers verblijf en integratie in België zijn *an sich* niet relevant voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad heeft in deze de bevoegdheid om een verblijfsrecht toe te kennen op basis van dergelijke humanitaire gronden. Er bestaat geen bepaling die toelaat om louter op basis van verzoekers integratie en

activiteiten in België de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker.

4.4. Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift voorts op bijzonder algemene wijze op dat het hoger belang van het kind dient te primeren en wijst daarbij onder meer op artikel 24 van het Handvest en een artikel en een overweging uit Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011.

Hoewel het hoger belang van het kind, zoals vervat in de door verzoeker aangehaalde bepalingen en overweging en zoals opgenomen in artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert verzoeker in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar verzoeker verwijst naar zijn leeftijd op het ogenblik waarop hij zijn land van herkomst verliet, op algemene wijze beweert dat verweerder onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn jeugdige leeftijd en aangeeft dat gelet op deze leeftijd van hem geen gedetailleerde informatie mocht worden verwacht, dient immers te worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om de nodige verklaringen af te leggen en toelichting te verstrekken bij eenvoudige en elementaire elementen zoals zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat deze bij machte is

om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming daarbij op een voldoende correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om, middels een eenvoudige verwijzing naar zijn leeftijd, voor te houden dat van hem over zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk en situatie, over de problemen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en over de motieven ten grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen mochten of zouden mogen worden verwacht. Dit geldt nog des te meer nu hij zich hierover eenvoudigweg had kunnen informeren doorheen de contacten die hij nog onderhield met zijn familieleden in Afghanistan (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.10; vragenlijst, nr.3.5.; fiche NBMV).

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.7. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Pashad in de provincie Kunar. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de Taliban zou hij zijn regio en land van herkomst hebben verlaten. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van zijn verblijf in Europa en zijn (gepercipieerde) verwesterde profiel, alsmede omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële identiteit, leeftijd, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat er blijkens de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, waaronder de notities van het persoonlijk onderhoud bij verweerder, de vragenlijst, de verklaring van de DVZ en de fiche NBMV *prima facie* een aantal elementen zijn die afbreuk lijken te doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Zo lijkt uit deze stukken te kunnen worden afgeleid en/of lijkt er in de bestreden beslissing met recht te worden gemotiveerd dat verzoeker (i) in Slovenië een andere identiteit opgaf; (ii) inconsistente verklaringen aflegde omtrent zowel zijn eigen geboortedatum en geboorteplaats als de leeftijden van zijn ouders, broers en zus; (iii) tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent het district in de provincie Kunar waarin zijn dorp gelegen was; (iv) incoherente verklaringen aflegde omtrent zijn dagdagelijkse bezigheden en meer in het bijzonder inzake het al dan niet brengen van de koeien naar de bergen; (v) inconsistente verklaringen aflegde omtrent het stopzetten van zijn scholing; (vi) uiterst vage, niet-plausibele en incoherente verklaringen aflegde aangaande het beweerd beroepsverleden en profiel van zijn vader zodat aan dit beweerd beroepsverleden en profiel geen geloof kan worden gehecht; (vii) ook zijn voorgehouden problemen niet aannemelijk maakt; (viii) uiterst vage verklaringen aflegde, kennelijk onwetend bleek en zich niet bleek te hebben geïnformeerd omtrent de huidige situatie en machtshebbers in zijn dorp. Voorts liet verzoeker na om eerder en elders in Europa of een ander veilig land op een gedegen wijze een verzoek om internationale bescherming te doen gelden. Verzoeker verstrekt voor deze vaststellingen in het verzoekschrift *prima facie* bovendien geen afdoende verklaring.

Verder blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden identiteit, herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke identiteit, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële identiteit, leeftijd, regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten', zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan of een ander licht kunnen werpen op het voorgaande.

Wat betreft de neergelegde Afghaanse documenten, meer bepaald verzoekers taskara en de documenten aan de hand waarvan verzoeker de tewerkstelling van zijn vader tracht te staven, dient te worden opgemerkt dat al deze stukken slechts worden neergelegd in de vorm van kopieën. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, ontberen deze stukken bewijswaarde. Bovendien kan in dit kader worden gewezen op de landeninformatie, zoals aangehaald in de bestreden beslissing. Uit deze informatie blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde stukken en dat dergelijke stukken daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van de voormelde stukken nog verder ondermijnt.

Wat betreft de kopieën van foto's waarop verzoeker en diens vader zouden zijn afgebeeld, dient te worden opgemerkt dat dit privéfoto's betreffen en dat dergelijke kopieën en foto's makkelijk te manipuleren zijn. Ook vormen deze foto's geen sluitend bewijs voor de verklaarde familieband tussen verzoeker en de op deze foto's afgebeelde persoon. Hoe dan ook kan, zo aangenomen zou kunnen worden dat het verzoekers vader zou betreffen, uit deze foto's niet worden afgeleid waar en wanneer deze foto's werden genomen. Evenmin kan hieruit iets worden afgeleid omtrent het beweerde beroepsverleden en profiel van verzoekers vader en/of verzoekers vermeende problemen.

De foto's waarop verzoekers vader afgebeeld staat met een geweer worden ook slechts neergelegd in de vorm van kopieën. Zowel kopieën als foto's zijn vatbaar voor manipulatie. Hoe dan ook betreffen dit privéfoto's die slechts een momentopname bevatten, in scene kunnen zijn gezet en bijgevolg slechts een beperkte bewijswaarde hebben. Dit geldt nog des te meer daar verzoekers vader op geen van deze foto's wordt afgebeeld samen met (andere) leden van de Afghaanse lokale politie. Ook kan uit deze foto's *an sich* niet worden afgeleid waar deze werden genomen. Verder bevatten zij geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de hoger gedane vaststellingen.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 juni 2024 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT